

мъстото си и тръгвате следъ детето да го гоните. По този начинъ се спасявате. Тъй както се бѣхте захласнали на канарата, ако не бѣхте хукнали подиръ детето, вие щѣхте да паднете въ пропастъта, а съ това заедно и животътъ ви щѣше да отиде. Детето несъзнателно ви е извадило отъ това положение. Задъ него се криятъ разумни сѫщества, които сѫ го насочили да хвърли камъка срещу васъ. И тогава вие казвате: „Ела зло, че безъ тебе по-зле“.

Следователно, когато нѣкой пукне главата ви, и съ това ви се причини скръбъ, знайте, че разумните сѫщества сѫ сторили това чрезъ детето, съ което искатъ да ви кажатъ, че не сте дошли да благувате на този свѣтъ. Той не е свѣтъ на блаженство. Затова, докато сте на земята, не трѣбва да се захласвате. Щомъ отидете на небето, можете да се захласвате, да пѣете и да скачате, колкото искате. Освенъ приливи на злото, въ природата сѫществуватъ и приливи на доброто. Седите пакъ на канарата, но сега отчаянъ, обезсърдеченъ — гответе се да се самоубиете. Минава сѫщото дете покрай васъ, хвърля камъкъ и пуква главата ви. Вие изпушвате револвера отъ ржката си, хващате се за главата и забравяте решението си да се убиете. Въ този моментъ ви се притичатъ на помощъ, привързватъ главата ви и ви казватъ нѣколко ободрителни думи. Вие се успокоявате, започвате да мислите правилно и казвате: Благодаря на детето, което